

Roma statornicește vedenia - Numărul zece

Controversa finală: Cartea lui Ioel, căderea New Yorkului și simbolul Romei în istoria adventistă

Jeff Pippenger

2024-08-26

Controversa finală pe care doresc să o așez alături de celelalte argumente istorice cu privire la simbolul Romei în cadrul istoriei adventiste este cartea lui Ioel. Acea controversă a avut loc după 11 septembrie 2001 și, fără a lua în considerare circumstanțele acelei perioade, câteva puncte subtile ar putea foarte bine fi trecute cu vederea. Pentru a așeza acele circumstanțe în context este necesară o luare în considerare a istoriei milerite. La 11 august 1840 s-a împlinit profeția de timp din Apocalipsa capitolul nouă, versetul cincisprezece.

Și au fost dezlegați cei patru îngeri, care erau pregătiți pentru o oră, o zi, o lună și un an, pentru a ucide a treia parte din oameni. Apocalipsa 9:15.

Versetul identifică „ceasul, și ziua, și luna, și anul” ca echivalând cu trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile. Cei patru îngeri au reprezentat perioada în care Islamul s-a ridicat la putere și a adus război împotriva Romei, începând la 27 iulie 1449. Punctul de început a fost stabilit prin folosirea punctului final al altei profeții de timp de o sută cincizeci de ani. Întâia profeție de timp de o sută cincizeci de ani a fost prezentată în istoria primului vai, care este totodată a cincea trâmbiță din Apocalipsa, capitolul nouă. Când profeția de o sută cincizeci de ani s-a încheiat la 27 iulie 1449, a început profeția de timp pe care o considerăm acum, iar trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile mai târziu profeția s-a încheiat la 11 august 1840.

William Miller înțelesese că puterile din Apocalipsa, capitolul 9, reprezentau islamul, iar înainte de data de 11 august 1840, un millerit numit Josiah Litch a formulat o predicție întemeiată pe profeția care preciza că, în 1840, supremația otomană avea să înceteze. Cu zece zile înainte de 11 august 1840, Litch și-a rafinat și actualizat predicția, indicând nu doar anul în care profeția avea să se împlinescă, ci chiar anul, ziua și luna. Sora White comentează cu privire la efectul predicției lui Litch asupra mediului religios al milleriților atunci când evenimentul s-a împlinit.

"În anul 1840, o altă remarcabilă împlinire a profeției a stârnit un interes pe scară largă. Cu doi ani înainte, Josiah Litch, unul dintre predicatorii de frunte ai celei de-a doua veniri, a publicat o expunere asupra Apocalipsei 9, prezicând căderea Imperiului Otoman. Potrivit calculelor sale, această putere urma să fie răsturnată . . . la 11 august 1840, când era de așteptat ca puterea otomană în Constantinopol să fie frântă. Iar aceasta, cred eu, se va constata că așa este."

Chiar la timpul hotărât, Turcia, prin ambasadorii săi, a acceptat protecția puterilor aliante ale Europei și astfel s-a plasat sub controlul națiunilor creștine. Evenimentul a împlinit întocmai prezicerea. Când acest lucru a devenit cunoscut, mulțimi au fost convinse de corectitudinea principiilor de interpretare profetică adoptate de Miller și asociații săi, iar mișcarea adventă a primit un avânt remarcabil. Bărbați învățați și de vază s-au unit cu Miller, atât în

propovăduirea, cât și în publicarea vederilor sale, iar între 1840 și 1844 lucrarea s-a extins rapid. Tragedia veacurilor, 334, 335.

Confirmarea dată de ea acestui eveniment a fost, de-a lungul anilor, atacată în mod repetat, în felurite moduri, de către adventiștii de ziua a șaptea laodiceeni. Ca și în cazul celor șapte vremi și al „Necurmatului”, a ataca acest adevăr înseamnă a respinge temeliile, așa cum sunt reprezentate pe cele două table sfinte, precum și autoritatea Spiritului Profetic. Motivul pentru care Satana a lucrat pentru a distruge încrederea în această istorie este multifacțat.

Predicția lui Litch a recurs la „principiile de interpretare profetică adoptate de Miller”. Lui Miller i-a fost dată înțelegere cu privire la elementul timpului profetic, iar oricine se îndoiește că mesajul lui Miller se întemeia pe timpul profetic nu are decât să examineze diagramele pionierilor din 1843 și 1850 pentru a confirma că așa a fost. Înainte de 11 august 1840, cei care se opuneau predicției lui Miller privind revenirea lui Hristos susțineau că timpul profetic nu putea fi folosit pentru a înțelege când va reveni Hristos. Ei invocau adesea afirmația biblică potrivit căreia ziua și ceasul nu sunt cunoscute, pentru a se împotrivi mesajului și lucrării lui.

Iar despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, ci numai Tatăl Meu. Dar, după cum au fost zilele lui Noe, tot așa va fi și venirea Fiului Omului. Căci, așa cum în zilele dinaintea potopului mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când Noe a intrat în arcă, și n-au știut până când a venit potopul și i-a luat pe toți; tot așa va fi și venirea Fiului Omului. Atunci doi vor fi pe câmp; unul va fi luat, iar celălalt lăsat. Matei 24:36-40.

În pofida acestui pasaj, milleriții au găsit prea multe dovezi biblice în sprijinul predicțiilor lor și au continuat și au acționat pe baza unui principiu identificat ulterior de Sora White.

„Nimeni nu cunoaște ziua nici ceasul” era argumentul cel mai des invocat de către cei care respingeau credința adventă. Textul Scripturii este: „Despre ziua aceea și ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, ci numai Tatăl Meu.” Matei 24:36. O explicație clară și armonioasă a acestui text a fost dată de cei care Îl așteptau pe Domnul, iar întrebuintarea greșită care i s-a făcut de către potrivnicii lor a fost limpede arătată. Cuvintele au fost rostite de Hristos în acea convorbire memorabilă cu ucenicii Săi pe Muntele Măslinilor, după ce El părăsise pentru ultima oară templul. Ucenicii puseseră întrebarea: „Care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului lumii?” Isus le-a dat semne și a zis: „Când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că este aproape, chiar la uș.” Versetele 3, 33. Un cuvânt al Mântuitorului nu trebuie folosit pentru a-l desființa pe altul. Deși nimeni nu cunoaște ziua nici ceasul venirii Sale, suntem învățați și datori să cunoaștem când este aproape. Suntem învățați, de asemenea, că a nesocoti avertizarea Sa și a refuza sau a neglija să știm când venirea Lui este aproape va fi pentru noi tot atât de fatal cum a fost pentru cei care au trăit în zilele lui Noe să nu știe când avea să vină potopul. Iar pilda din același capitol, care pune în contrast pe slujitorul credincios cu cel necredincios și dă osânda celui care a zis în inima sa: „Stăpânul meu zăbovește să vină”, arată în ce lumină îi va privi Hristos și cum îi va răsplăti pe aceia pe care îi va găsi vegheând și învățând despre venirea Sa, și pe aceia care o tăgăduiesc. „Vegheați, așadar”, zice El. „Ferice de robul acela pe care stăpânul său, când va veni, îl va găsi făcând așa.” Versetele 42, 46.

„Dacă deci nu vei veghea, voi veni peste tine ca un hoț și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.” Apocalipsa 3:3. Marea Controversă, 370.

Când s-a împlinit predicția lui Litch, bărbați „cu învățătură și poziție” s-au unit cu Miller, atât în predicare, cât și în publicarea punctelor sale de vedere, iar între 1840 și 1844 lucrarea s-a extins rapid. Mesajul lui Miller a căpătat putere atunci când regulile sale de interpretare profetică au fost confirmate ca reguli valide. Ca răspuns la împlinirea profeției de timp, nu numai că regula lui Miller a fost confirmată, iar mulți s-au alăturat atunci mișcării millerite, ci, la fel de semnificativ din punct de vedere profetic, a fost faptul că fusese confirmată regula principală dintre regulile lui Miller, precum și faptul că confirmarea a fost realizată prin aplicarea unei profeții privitoare la al doilea dintre cele trei vaiuri, care sunt totodată trâmbițele a cincea, a șasea și a șaptea.

Împuternicirea soliei lui Miller a devenit una dintre cele mai însemnate borne de hotar ale mișcării de reformă millerite. Fusese prefigurată de botezul lui Isus. Ea a marcat faptul că începuse procesul final de testare al fostului popor de legământ (protestanții). Ea a devenit ținta atacului lui Satana împotriva întregii mișcări millerite și a soliei acesteia.

Orice întrebare pe care Satana o poate stârni în minte, spre a crea îndoială cu privire la măreața istorie a peregrinărilor trecute ale poporului lui Dumnezeu, va fi pe placul mării sale satanice și este o ofensă adusă lui Dumnezeu. Solia venirii iminente a Domnului în lumea noastră, cu putere și cu mare slavă, este adevăr, iar în 1840 multe glasuri s-au ridicat în proclamarea ei. Manuscript Releases, volumul 9, 134.

La 11 septembrie 2001, al treilea „vai” a sosit în istoria profetică. Evenimentul a confirmat regula primară a interpretării profetice adoptată de mișcarea îngerului al treilea, care a început în 1840. Primul adevăr care i-a fost descoperit solului acelei mișcări de reformă i-a fost dat în 1840 și nu privea ultimele șase versete din Daniel capitolul unsprezece. Acesta era adevărul că toate mișcărilor de reformă merg în paralel una cu alta și trebuie aduse împreună, linie după linie, pentru a identifica caracteristicile mișcării celor o sută patruzeci și patru de mii, care este mișcarea îngerului al treilea. Prima prezentare publică pe care am susținut-o vreodată a fost la o adunare de tabără în 1994, sau poate în 1995. Prezentarea nu a fost despre ultimele șase versete din Daniel capitolul unsprezece, ci despre liniile de reformă care merg în paralel una cu alta.

Când profeția cu privire la Islam din cel de-al treilea vai s-a împlinit la 11 septembrie 2001, ea a constituit un paralelism cu 11 august 1840. În 1840, o profeție a primului și celui de-al doilea vai a confirmat solia milleritilor, iar la 11 septembrie 2001 o profeție a celui de-al treilea vai a confirmat solia Future for America. Recunoașterea acestui fapt a atras o mulțime în mișcare, care anterior fusese reprezentată în principal de un singur individ. Atunci, solia mișcării și solul au fost atacate, așa cum istoria din 1840 devenise ținta atacului satanic de-a lungul deceniilor care au urmat.

Cei care s-au alăturat mișcării Future for America au adoptat regulile interpretării profetice adunate de către solul acelei istorii. Una dintre acele reguli, poate cea mai semnificativă, a fost și este o triplă aplicare a profeției. Solul ajunsese să înțeleagă că anumite adevăruri profetice erau ilustrate prin trei împliniri specifice. Crezând că istoria millerită se repeta în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii, s-a văzut că 11 august 1840 a tipificat 11 septembrie 2001 și că celelalte linii sacre de

reformă aveau, de asemenea, același reper.

Dovada repetării fiecărei linii sfinte de reformă în linia îngerului al treilea a fost atunci descoperită de Leul din seminția lui Iuda. S-a văzut că, așa cum istoria milerișilor a împlinit pilda celor zece fecioare la literă, tot astfel a împlinit-o și istoria Future for America.

Mi se indică adesea pilda celor zece fecioare, dintre care cinci erau înțelepte, iar cinci nechibzuite. Această pildă a fost și va fi împlinită întocmai, după literă, căci are o aplicare specială pentru timpul acesta și, asemenea soliei îngerului al treilea, a fost împlinită și va continua să fie adevăr prezent până la încheierea timpului. Review and Herald, 19 august 1890.

Cele șapte tunete din capitolul zece al Apocalipsei au fost recunoscute ca identificând experiența millerișilor din 11 august 1840 până la 22 octombrie 1844 și, de asemenea, istoria de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală iminentă.

„Lumina specială dată lui Ioan, care a fost exprimată în cele șapte tunete, era o descriere a evenimentelor care aveau să se desfășoare sub mesajele primului și celui de-al doilea înger...”

După ce cele șapte tunete și-au rostit glasurile, porunca îi este dată lui Ioan, ca lui Daniel, cu privire la cărțică: „Pecetluiește lucrurile pe care le-au rostit cele șapte tunete.” Acestea se referă la evenimente viitoare care vor fi descoperite în ordinea lor. Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea, volumul 7, 971.

S-a recunoscut că Sora White a afirmat în mod direct că mișcarea îngerului al treilea se desfășoară în paralel cu mișcarea primului și a celui de-al doilea înger.

Dumnezeu a dat soliilor din Apocalipsa 14 locul lor în linia profeției, iar lucrarea lor nu trebuie să înceteze până la încheierea istoriei acestui pământ. Soliile primului și celui de-al doilea înger rămân adevăr pentru acest timp și trebuie să se desfășoare în paralel cu cea care urmează. Al treilea înger își proclamă avertizarea cu glas tare. „După aceste lucruri,” a zis Ioan, „am văzut un alt înger coborând din cer, având mare putere, și pământul a fost luminat de slava lui.” În această iluminare, lumina tuturor celor trei solii se îmbină. Materialele din 1888, 803, 804.

Mișcarea primului și a celui de-al doilea înger se desfășoară în paralel cu mișcarea îngerului al treilea. Profeția care a împuternicit mișcarea primului și a celui de-al doilea înger a fost împuternicită prin împlinirea unei profeții de timp privitoare la primul și cel de-al doilea vai, iar împuternicirea mișcării îngerului al treilea a avut loc prin împlinirea unei profeții a celui de-al treilea vai.

La fel ca la 11 august 1840, când mesajul Future for America a fost confirmat, "mulțimi au fost convinse de corectitudinea principiilor de interpretare profetică adoptate" de Future for America și "un avânt minunat a fost dat mișcării advente." "Bărbați de învățătură și de poziție s-au unit" cu Future for America, "atât în predicare, cât și în publicare" a mesajului profetic al Future for America. Regula specifică a Future for America, care a confirmat în mod clar 11 septembrie 2001 ca o împlinire a profeției, a fost o "aplicare triplă a profeției".

Când acceptăm perspectiva fundamentală asupra Islamului, referitoare la primul și al doilea vai, așa cum este reprezentată pe ambele hărți sacre, în conjuncție cu mărturia scrisă a celor care au propovăduit mesajul, recunoaștem trăsături profetice specifice asociate primului vai și celui de-al doilea vai. Biblia învață în mod repetat, în diferite feluri, că adevărul se întemeiază pe mărturia a doi. Trăsăturile profetice ale primului vai, combinate cu trăsăturile profetice ale celui de-al doilea vai, stabilesc trăsăturile profetice ale celui de-al treilea vai. Aplicarea triplă a Islamului este atât de specifică în identificarea sosirii celui de-al treilea vai la 11 septembrie 2001, încât este imposibil să nu se vadă, deși cei mai mulți aleg să își închidă ochii în fața dovezilor.

Aplicarea triplă a profeției a stabilit cu fermitate că al treilea vai a sosit la 11 septembrie 2001. Atunci s-a văzut că regula fusese asociată în mod direct cu solia celui de-al doilea înger, care, în vremea Milleriților și, de asemenea, în vremea celor o sută patruzeci și patru de mii, constituie perioada în care Duhul Sfânt este turnat. Ambele istorii constituie o împlinire a parabolei celor zece fecioare, iar în parabolă, solia strigării de la miezul nopții este momentul în care se manifestă deosebirea dintre cele înțelepte și cele neînțelepte, și este momentul în care solia celui de-al doilea înger este împuternicită.

Spre încheierea soliei celui de-al doilea înger, am văzut o mare lumină din cer strălucind asupra poporului lui Dumnezeu. Razele acestei lumini păreau strălucitoare ca soarele. Și am auzit glasurile îngerilor strigând, 'Iată, Mirele vine; ieșiți-I în întâmpinare!'

Aceasta a fost strigarea de la miezul nopții, care urma să dea putere soliei celui de-al doilea înger. Îngeri au fost trimiși din cer pentru a-i trezi pe sfinții descurajați și a-i pregăti pentru marea lucrare ce stătea înaintea lor. Cei mai înzestrați bărbați nu au fost primii care au primit această solie. Îngeri au fost trimiși la cei smeriți și devotați și i-au îndemnat cu putere să ridice strigarea: «Iată, Mirele vine; ieșiți-I în întâmpinare!» Scrieri timpurii, 238.

În istoria primului și a celui de-al doilea înger, revărsarea Duhului Sfânt are loc prin alăturarea Strigăturii de la miezul nopții soliei celui de-al doilea înger. Aceasta se repetă în istoria celui de-al treilea înger.

Îngeri au fost trimiși să vină în ajutorul îngerului cel puternic din cer, și am auzit glasuri care păreau să răsune pretutindeni: Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă faceți părtași la păcatele ei și ca să nu primiți din urgiile ei; căci păcatele ei au ajuns până la cer, iar Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Acest mesaj părea să fie o adăugire la al treilea mesaj și s-a unit cu el, așa cum strigătul de la miezul nopții s-a unit cu solia celui de-al doilea înger în 1844. Slava lui Dumnezeu s-a odihnit peste sfinții răbdători, care așteptau, iar ei au rostit fără teamă ultima avertizare solemnă, proclamând căderea Babilonului și chemând poporul lui Dumnezeu să iasă din ea, pentru ca să scape de înfricoșata ei soartă. Daruri spirituale, volumul 1, 195.

În termenii unei triple aplicări a profeției, solia celui de-al doilea înger reprezintă o triplă aplicare a profeției, căci, în fiecare dintre cele două istorii, solia este că Babilonul a căzut de două ori.

Și a urmat un alt înger, zicând: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că le-a dat tuturor neamurilor să bea din vinul mâniei desfrânării ei. Apocalipsa 14:8.

Îngerul cel puternic din Apocalipsa, capitolul zece, a coborât odată cu împlinirea unei profeții privitoare la întâiul și cel de-al doilea vai, la 11 august 1840, și, făcând astfel, a prefigurat coborârea îngerului celui puternic din Apocalipsa, capitolul optsprezece, la 11 septembrie 2001. Acel înger care luminează pământul cu slava Sa a rostit atunci o proclamație.

Și a strigat cu mare putere, cu glas tare, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare, și a ajuns sălaş al demonilor, și temniță a oricărui duh necurat, și colivie a oricărei păsări necurate și urâte. Apocalipsa 18:2.

Mesajul celui de-al doilea înger din capitolul paisprezece și al îngerului puternic din capitolul optsprezece identifică faptul că Babilonul a căzut de două ori, iar acest mesaj identifică Babilonul zilelor de pe urmă. El identifică Babilonul zilelor de pe urmă, căci cele două dați când Babilonul a căzut mai înainte — în vremea lui Nimrod și în vremea lui Nebucadnețar până la Belșatar — stabilesc trăsăturile profetice ale căderii desfrânatei din Apocalipsa șaptesprezece, care are scris pe frunte: «Babilonul cel Mare». A identifica acea cădere a Babilonului în zilele de pe urmă necesită cei doi martori ai celor două căderi anterioare ale Babilonului, fiindcă mesajul zilelor de pe urmă este: «A căzut, a căzut Babilonul». Când a coborât îngerul puternic, în clipa în care marile clădiri ale orașului New York au fost doborâte printr-o atingere a lui Dumnezeu, prin proclamația Sa El identifică regula unei aplicări triple a profeției. Aplicarea triplă a profeției care a statornicit 11 septembrie 2001 drept o împlinire a cuvântului profetic al lui Dumnezeu a fost aplicarea triplă a celor trei vaiuri.

La acea împlinire, mulți s-au alăturat mișcării Future for America și au fost convinși de principiile de interpretare profetică pe care Future for America le folosise. 11 august 1840 s-a repetat, iar această repetare nu a confirmat regula primară a lui Miller, aceea că o zi reprezintă un an în profeția biblică, căci regula primară a Future for America era că istoria millerită a soliilor primului și celui de-al doilea înger se repetă în istoria mișcării îngerului al treilea.

Se pare de la sine înțeles că, dacă anul 1840 a devenit ținta unui atac specific din partea Majestății Sale satanice, așa cum îl identifică Sora White pe Satana, atunci istoria zilei de 11 septembrie 2001 ar fi, de asemenea, supusă unui atac similar. Astfel, întâlnim teorii ale conspirației care identifică rolul globaliștilor, sau al iezuiților, sau al CIA-ului, sau al familiei Bush, ori al vreunei combinații a acestor puteri. Acele teorii, deși conțin unele elemente de adevăr, sunt menite să respingă ideea că a fost o atingere din partea lui Dumnezeu cea care a prăbușit marile clădiri ale orașului New York, marcând astfel sosirea celui de-al treilea vai în istoria mișcării celor o sută patruzeci și patru de mii.

"Acum vine vestea că aş fi declarat că New York va fi măturat de un val de maree? Aşa ceva nu am spus niciodată. Am spus însă, pe când priveam marile clădiri care se ridicau acolo, etaj după etaj: 'Ce scene înfricoşătoare vor avea loc când Domnul Se va ridica să zguduie cumplit pământul! Atunci se vor împlini cuvintele din Apocalipsa 18:1-3.' Întregul capitol al optsprezecelea din Apocalipsa este un avertizament cu privire la ceea ce urmează să vină asupra pământului. Dar nu am lumină deosebită cu privire la ceea ce urmează să vină asupra oraşului New York, decât că ştiu că, într-o zi, marile clădiri de acolo vor fi dărâmate prin întoarcerea și răsturnarea puterii lui Dumnezeu. Din lumina care mi-a fost dată, ştiu că în lume este distrugere. Un singur cuvânt din partea Domnului, o singură atingere a puterii Sale celei

mari, și aceste structuri masive vor cădea. Vor avea loc scene a căror grozăvie nu ne-o putem imagina." Review and Herald, 5 iulie 1906.

Teoriile conspirației, fie că nu conțin deloc adevăr, fie că includ adevăruri parțiale, toate acestea subminează adevărul potrivit căruia activitatea providențială a lui Dumnezeu a fost cea care a determinat producerea evenimentelor de la acea dată. Aceste diferite teorii ale conspirației reprezintă atacul lui Satana din exteriorul mișcării împotriva adevărului, dar el a lucrat, de asemenea, pentru a submina adevărul din interiorul mișcării. Unul dintre aceste atacuri interne se bazează pe respingerea Romei ca subiect al cărții lui Ioel.

Vom examina acea controversă în articolul următor.

Cuvântul Domnului care a fost către Ioel, fiul lui Petuel. Ascultați aceasta, bătrânilor, și luați aminte, toți locuitorii țării. S-a întâmplat aceasta în zilele voastre sau chiar în zilele părinților voștri? Spuneți-le fiilor voștri despre aceasta, iar fiii voștri să le spună fiilor lor, iar fiii lor altei generații. Ceea ce a lăsat viermele-tăietor a mâncat lăcusta; și ceea ce a lăsat lăcusta a mâncat viermele-rozător; și ceea ce a lăsat viermele-rozător a mâncat omida. Deșteptați-vă, bețivilor, și plângeți; și tânguiți-vă, toți băutorii de vin, din pricina mustului; căci a fost curmat din gura voastră. Căci un neam a venit peste țara Mea, puternic și fără număr, ale cărui dinți sunt dinți de leu, și are măsele de leu mare. Ioel 1:1-6.